

L'escultor barceloní instal·la temporalment quatre escultures a la institució musical, una d'elles a l'exterior dialogant amb la façana

Plensa vibra al Palau

Montse Frisach
BARCELONA

Els turistes li fan fotos i els veïns dels voltants del Palau de la Música s'aturen meravellats davant l'escultura de 4,5 metres d'alçada, en ferro fos, del cap d'una nena barcelonina amb els ulls tancats, Carmela. Algun veïja ha manifestat clarament que on ha de signar perquè la peça resti permanentment en aquest espai.

Acabada d'instal·lar a la cantonada del Petit Palau, entre els carrers de Sant Pere Més Alt i el carrer del Palau de la Música, *Carmela*, de Jaume Plensa (Barcelona, 1955), s'adapta com un mitjà davant de la façana del temple musical. Sembla que hi hagi estat tota la vida. L'artista barceloní ho reconeix: "Sembla com si aquesta cantonada estigués feta pensant en la meua obra. Fins ara era com un punt mort, sense vibració. Ara la té." Si més no, l'obra, un rostre de nena preadolescent "de bellesa clàssica mediterrània fora

Jaume Plensa posa davant de 'Carmela' i de la façana del Palau de la Música ■ JOSEP LOSADA

de temps", no passarà desapercebuda fins al 18 de setembre, data en què està previst retirar-la de l'espai.

Carmela forma part d'una mostra temporal al Palau de Música amb quatre peces de l'escultor. A la sala Lluís Millet, el visitant

de l'edifici o l'espectador que vagi a un concert podrà admirar dos caps de nenes més, *Sanna* i *Rui* (una sueca i una xinesa), de dos metres d'alçada i esculpits en bronze, un tema que Plensa fa temps que repeteix en diverses mides i materials, com va fer

l'any passat de manera magistral a l'església de San Giorgio Maggiore de Venècia.

Al foyer del Palau, amb accés lliure per a tothom, s'ha instal·lat *Silent music III*, una escultura d'acer inoxidable amb forma d'home assegut amb el cos

format per una partitura musical. Aquesta entrada de Plensa al Palau per la porta gran provoca records d'infantesa en l'escultor: "Quan era petit, m'amagava dins del piano del meu pare. Ho feia quan el meu pare tocava i la sensació de vibració de la música era una experiència increïble. En canvi, el meu pare estava ofuscat perquè jo no vaig arribar mai a tocar cap instrument. Ara seria l'home més feliç del món de veure que hi havia altres possibilitats per entrar al Palau", bromeja l'escultor.

Després que en aquests moments estigui en punt mort l'encàrrec municipal d'instal·lar un monumental cap al litoral barceloní, Plensa, que no para de plantar escultures arreu del món, assegura que la seva relació amb la seva ciutat és "d'espera": "Si *Carmela* es queda o no per sempre al Palau, no té més importància. La veritable exposició començarà quan es clausuri, quan es valori la seva absència. No tinc cap pressa", diu. ■

El Conca diu que cal públic més divers a la Fílmoteca

B.S.
BARCELONA

"Ocupar totalment l'espai del nou edifici de la Fílmoteca", "diversificar el públic a qui s'adreça, a través d'un pla de màrqueting" i "crear un consell assessor de gent de la societat civil que li doni una perspectiva més variada" són algunes de les recomanacions sobre la Fílmoteca de Catalunya que va fer públiques ahir el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (Conca). L'entitat presidida per Carles Duarte va fer aquestes i altres propostes ahir en la presentació de *L'avaluació estratègica de la Fílmoteca de Catalunya (2012-2014)*.

Mercè Gisbert, secretària del plenari del Conca, va exposar les conclusions i les va matisar perquè analitza un període de retallades. Esteve Rimbau, director de la Fílmoteca, creu que "més que una fotografia és una radiografia pediàtrica", ja que es va iniciar amb la nova seu del Raval tot just inaugurada, i després de recordar que "el 2015 vam batre tots els rècords amb 150.000 espectadors", va concloure que "amb més espai, presupost i personal, les coses anirien millor." ■

Pilarín estreu el barret amb Òscar Dalmau

El periodista i la ninotaire publiquen un abecedari per a majors d'edat

Jaume Vidal
BARCELONA

Pilarín s'ha despeninat. S'ha tret el barret i s'ha deixat anar amb un diccionari il·lustrat que els que no la coneixen podrien pensar que mai dibuixaria. Del text n'és autor el periodista i presentador Òscar Dalmau. Un diccionari per a majors d'edat que conté conceptes com ara fel·lació, necrofilia, onanisme, puta o bujarró. Res d'aconsellable per als

tendres infants, tot i que el traç de Pilarín sempre s'ha associat a una mirada càndida i benèvola de la realitat. Per això, la coberta del llibre conté una clara advertència: "Prohibit a menors de 18."

No obstant això, el vincle amb la canalla no s'ha trencat del tot, i ahir Òscar Dalmau i Pilarín van presentar *Abecedari per adults* (Bridge) en una aula de P3 de l'Escola Ipsi de Barcelona.

La idea del llibre va néixer de la insistència de l'editora Iolanda Batallé perquè Òscar Dalmau fes un llibre. "Quan surts a la televisió o tens un progra-

ma de ràdio no paren de proposar-te fer un llibre de tant és de què sigui", explica Dalmau, que no volia fer un llibre sense més. La seva passió col·leccionista, a més de discos del cançoner pop català dels seixanta pels llibres il·lustrats dels anys 50 i 60, la seva deriva professional com a conductor d'*El gran dictat* i el seu gust i especialització humorística per la paròdia el van fer pensar en un abecedari transgressor, que encara ho podia ser més si l'il·lustrador era poc previsible a l'hora de tocar temes escabrosos. I així va aparèixer Pilarín. La dibuixant osonenca va

Òscar Dalmau i Pilarín, ahir a l'escola Ipsi presentant el seu llibre ■ JUANMA RAMOS

rebre la proposta com un repte, més encara ella, que ha il·lustrat la Bíblia i vides de sants. "No ho podia rebutjar, ja que un representat tan destacat de la modernitat feia un oferiment a una persona de la qual no s'espera que tracti aquests temes."

A l'abecedari, cada lletra representa un concepte i un animal. Només hi ha una presència humana que, d'altra banda, és òbvia perquè serveix per tractar el tema de la zoofília. La lletra z introdueix l'animal zebra i a la imatge es veu aquest mamífer

acompanyat amb un cuidador amb els pantalons abaixats. La frase que acompanya la il·lustració i que serveix en cada entrada per emfatitzar l'ús de les lletres és: "Zacaries, el zelador del zoològic, practica la zoofília amb la zebra de Zimbàbue." ■